

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8CoCsp/31/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121413281
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Darina Legerská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:6121413281.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Dariny Legerskej a členiek senátu Mgr. Ivany Šlesarovej a JUDr. Ivety Sopkovej v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného: Remedium Legal, s.r.o. so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom B. XX, v spore o zaplatenie 220,28 Eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10Csp/8/2022-223 zo dňa 2. novembra 2022, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovanému sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1.1. Súd prvej inštancie napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobu zamietol a výrokom II. žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

1.2. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobca sa podanou žalobou domáhal pôvodne voči žalovaným 1/, 2/ zaplatenia istiny vo výške 220,28 Eur, úroku vo výške 111,05 Eur, úroku z omeškania vo výške 11,22 Eur a úroku z omeškania 5 % ročne zo sumy 204,28 Eur od 15.12.2020 do zaplatenia a náhrady trov konania. Žalobca v žalobe dôvodil tým, že na základe zmluvy o postúpení pohľadávok uzatvorenej medzi postupom Slovenská sporiteľňa a.s. a ním ako postupníkom nadobudol pohľadávku voči žalovaným 1/ a 2/. Žalovaní 1/, 2/ boli v čase postúpenia pohľadávky napriek písomnej výzve postupcu

v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní. Postupca uzatvoril so žalovanými dňa 23.07.2013 Zmluvu č. XXXXXXXXXXXX (ďalej len „Zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe Zmluvy poskytol postupca žalovaným finančné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a VOP. Žalobkyňa je toho názoru, že Zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona

č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaní napriek opakovaným výzvam postupcu neplnili v stanovených termínoch

splátky, čím porušili svoju povinnosť podľa Zmluvy, a tak postupca k 10.08.2020 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru, pričom vyzval žalovaných na úhradu dlžnej sumy do 15 dní. Pohľadávka žalobkyne ku dňu postúpenia predstavovala sumu 332,55 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 204,28 Eur, z riadneho úroku vo výške 101,05 Eur, z úroku z omeškania vo výške 11,22 Eur a z poplatkov vo výške 16,00 Eur v súlade s prílohou k Zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaní čerpali peňažné prostriedky v celkovej výške 600,00 Eur a z poskytnutého úveru uhradili sumu 1.025,84 Eur. Z úhrad žalovaných bola na istinu započítaná suma vo výške 395,27 Eur, na poplatky 31,11 Eur, na riadny úrok 598,68 Eur a na úrok z omeškania

0,33 Eur. Postúpená istina tak predstavuje „čerpanie“ mínus úhrady žalovaného započítané na istinu (600,00 Eur - 395,72 Eur = 204,28 Eur). Žalovaným boli vyúčtované poplatky v celkovej výške 47,11 Eur. Z úhrad bola na poplatky započítaná suma 31,11 Eur, neuhradené poplatky tak predstavujú sumu 16,00 Eur. Zmluvný úrok vyčíslený za príslušné obdobie je v celkovej výške 699,73 Eur mínus suma 598,68 Eur započítaná na zmluvný úrok, suma neuhradeného zmluvného úroku tak predstavuje 101,05 Eur. Úrok z omeškania v sume 11,22 Eur predstavuje rozdiel predpisu úroku z omeškania v sume 11,55 Eur mínus úhrady započítané na úrok z omeškania v sume 0,33 Eur. Žalovaní po postúpení pohľadávky ku dňu spísania žalobného návrhu nevykonali žiadne úhrady.

1.3. Z obsahu spisu vyplynulo, Okresný súd Banská Bystrica dňa 06.10.2021 vydal platobný rozkaz pod sp. zn. 13Up/1126/2021, ktorým nároku žalobkyne v celom rozsahu vyhovel. Predmetný platobný rozkaz nadobudol voči žalovanej 1/ právoplatnosť dňa 27.11.2021. Vzhľadom k tomu, že sa platobný rozkaz nepodarilo doručiť žalovanému do vlastných rúk, v zmysle § 10 ods. 2, 3 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínanom konaní bol platobný rozkaz čo do nároku voči žalovanému zrušený a vec bola Okresným súdom Banská Bystrica so súhlasom žalobkyne, postúpená na tunajší súd. V tomto konaní si žalobkyňa uplatňovala naďalej svoj nárok zo žaloby voči žalovanému.

1.4. Súd prvej inštancie vec prejednal na pojednávaní v neprítomnosti strán sporu, pretože žalobca a jeho právny zástupca o odročenie pojednávania nežiadali, svoju neúčast' ospravedlnili a žalovaný mal doručenie predvolania na pojednávanie vykázané fikciou doručenia. Z dokazovania vykonaného oboznámením listinných dôkazov súd prvej inštancie zistil, že dňa 23.07.2013 právna predchodkyňa žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a.s. uzatvorila so žalovaným (a žalovanou 1/) Zmluvu o splátkovom úvere, na základe ktorej poskytla žalovanému (a žalovanej 1/) úver vo výške 600,00 Eur, ktorý sa žalovaný (a žalovaná 1/) zaviazal splácať v 84 mesačných splátkach po 15,20 Eur k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, pri splatnosti prvej splátky 10.09.2013, konečnej splatnosti úveru 10.08.2020, RPMN 25,84 %, úrokovej sadzbe 22,90 % p.a., celkovej čiastke spojenej s úverom 1.233,08 Eur. V čl. I bode 10. Zmluvy sa zmluvné strany dohodli na práve veriteľa zosplatiť úver tak, že v prípade, ak dôjde k akémukoľvek prípadu porušenia, napr. v prípade nesplácania pohľadávky riadne a včas je banka oprávnená postupovať v súlade s úverovými podmienkami VOP a všeobecne záväznými právnymi predpismi, najmä je oprávnená požadovať zaplatenie úrokov z omeškania, vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky, postúpiť pohľadávku, uplatniť si svoje práva na rozhodcovskom súde, na všeobecnom súde, vymáhať pohľadávku formou exekučného konania, poskytnúť informácie o tejto skutočnosti do spoločného registra bankových informácií. Listom zo dňa 09.07.2020 právna predchodkyňa žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že je v omeškani so splácaním pohľadávky banky ku dňu 09.07.2020 vo výške 240,78 Eur s príslušenstvom a vyzvala ju na jej úhradu do 15 dní od doručenia predmetnej výzvy. Zároveň mu oznámila, že v prípade ak dlžnú sumu neuhradí v stanovenej lehote, bude oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť pohľadávky. Listom zo dňa 11.08.2020 právna predchodkyňa žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a.s. oznámila žalovanému, že nastal prípad porušenia v zmysle bodu 8.1 písm. a) Produktových obchodných podmienok pre Hypotekárne a splátkové úvery Slovenskej sporiteľne, a.s., s účinnosťou od 01.01.2015 v aktuálnom znení. Zároveň mu oznámila, že z uvedeného dôvodu banka vyhlásila ku dňu 10.08.2020 mimoriadnu splatnosť pohľadávky zo Zmluvy a vyzvala ho na úhradu pohľadávky v sume 328,05 Eur do 15 dní. Listom zo dňa 10.09.2020 právna predchodkyňa žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že vzhľadom k tomu, že pohľadávka banky zo zmluvy je splatná v celom rozsahu a žalovaný je v omeškani so splácaním viac ako tri mesiace, výška splatnej a nezaplatennej pohľadávky predstavuje ku dňu 10.09.2020 sumu 319,83 Eur. Zároveň Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovaného upozornila, že ak

dlužnú sumu neuhradí, banka je oprávnená postúpiť pohľadávku tretej osobe. Dňa 14.12.2020 uzatvorila žalobkyňa so Slovenskou sporiteľňou, a.s. Zmluvu o postúpení pohľadávok. V zmysle prílohy k predmetnej zmluve Slovenská sporiteľňa, a.s. postúpila žalobkyni aj pohľadávku voči žalovanému (a žalovanej 1). Listom zo dňa 22.12.2020 právna predchodkyňa žalobkyne Slovenská sporiteľňa, a.s. žalovanému oznámila, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok č. 1091/2020/CE uzatvorenej dňa 14.12.2020 postúpila pohľadávku voči žalovanému spolu s príslušenstvom a právami z akéhokoľvek zabezpečenia žalobkyni. Listom označeným ako „Pokus o zmier“ zo dňa 14.04.2021 žalobkyňa žalovanému oznámila výšku pohľadávky v sume 423,20 Eur pozostávajúcej z neuhradeného úveru v sume 204,28 Eur, zákonného/zmluvného úroku v sume 3,39 Eur, riadneho úroku v sume 101,05 Eur, úroku z omeškania 4,96 Eur, zmluvného úroku 6,26 Eur, poplatkov v sume 16,00 Eur a nákladov právneho zastúpenia v sume 87,26 Eur. Zároveň žalovaného vyzvala na úhradu pohľadávky do 24.04.2021.

1.5. Na skutkový stav veci zistený na základe vykonaného dokazovania súd prvej inštancie aplikoval ustanovenie § 497 Obchodného zákonníka v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o úvere, ďalej ustanovenia § 1 ods. 1, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 11 písm. j), § 11 ods. 2 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy, ustanovenia § 52 ods. 1, 2, 3, 4, § 59 ods. 9, § 524 ods. 1, 2, § 565 Občianskeho zákonníka, a tiež ustanovenie § 92 ods. 8 zákon číslo 483/2001 Z.z. o bankách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy.

1.6. Z vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu - Slovenskou sporiteľňou, a.s. v právnom postavení veriteľa a žalovaným (a žalovanou 1/) v postavení dlžníkov bola dňa 23.07.2013 uzatvorená zmluva o splátkovom úvere, na základe, ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému (a žalovanej 1/) splátkový úver vo výške 600 Eur pri úrokovej sadzbe 22,90 % per annum, pri výške splátky 15,20 Eur mesačne splatnej k 10. dňu v kalendárnom mesiaci, splatnosti prvej splátky 10.09.2013, počte splátok 84, konečnej splatnosti 10.08.2020, ročnej percentuálnej miere nákladov (RPMN) 25,84 %, pri celkovej čiastke spojené s úverom 1.233,08 Eur a priemernej RPMN 26,38 %. Podľa názoru súdu prvej inštancie, predmetnou zmluvou vznikol medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným právny vzťah zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzatvorenej podľa § 497 a nasl. Obchodného zákonníka, ktorá je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere v zmysle zákona číslo 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na ktorú je potrebné aplikovať aj ustanovenie § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka.

1.7. Preskúmaním obsahu predmetnej zmluvy súd prvej inštancie zistil, že v zmluve je uvedený nesprávny údaj o celkovej čiastke úveru 1.233,08 Eur, nakoľko pri počte splátok 84 a výške splátky 15,20 Eur (výška splátky uvedená v Zmluve) predstavuje celková čiastka spojená s úverom sumu 1.276,80 Eur (a nie sumu 1.233,08 Eur). Pokiaľ žalobca uviedol, že v uvedenej sume 1.233,08 Eur nie je započítané mesačné poistné dojednané v zmluve, a preto výška splátky bez poistného predstavuje 14,69 Eur x 83, t.j. 1.219,27 Eur plus výška poslednej splátky 13,81 Eur, t.j. 1.233,08 Eur, súd uvádza, že okrem toho, že v Zmluve sa nenachádza údaj o výške poslednej 84. splátky, ktorá má byť v nižšej sume, t.j. 13,81 Eur, údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí v sebe zahŕňať aj poplatky za doplnkové či vedľajšie služby spojené so spotrebiteľským úverom, pričom tomu tak nemusí byť iba v prípade, ak ide o doplnkové či vedľajšie služby, ktorými nie je podmienené získanie spotrebiteľského úveru, alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok. O tento prípad v posudzovanej veci však zjavne nešlo. Z dokazovania nevyplývalo, že poistenie schopnosti splácať úver v prípade žalovaného by bolo dobrovoľnou doplnkovou službou, ktorú by si tento zvolil dobrovoľne, ale službou, ktorá bola podmienkou získania úveru žalovaným, z ktorého dôvodu nemožno pochybovať, že povinnosťou veriteľa bolo, aby aj náklady na úhradu poistného zahrnul do údajov o celkovej sume, ktorú musí spotrebiteľ uhradiť v súvislosti s poskytnutým úverom. V danom prípade je zjavné, že text o poistení je zakomponovaný do predformulovaného textu samotnej zmluvy, a teda niet dôvodu mať vážnejšie pochybnosti o tom, že táto konkrétna zmluva uzatvorená so žalovaným by vôbec predpokladala odmietnutie poistenia ako takého. Je to práve dodávateľ, ktorý pripravuje text zmlúv, je povinný preto postupovať s odbornou starostlivosťou

a nesie plnú zodpovednosť za to, že spotrebiteľská zmluva obsahuje zákonom stanovené obligatórne náležitosti, ktoré sú významné pre orientáciu a rozhodovanie spotrebiteľa pri posúdení výhodnosti úveru, doby

a rozsahu úveru. Prvoinštančný súd konštatoval, že právny predchodca žalobcu náležite a so všetkou starostlivosťou, ktorú je možné od nej očakávať, neposkytla spotrebiteľovi podstatné informácie obsiahnuté v zmluve tak, aby boli pre neho pravdivé a zrozumiteľné, v dôsledku čoho je sankcionovanie v podobe bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru. Pokiaľ by úmyslom právnej predchodkyne žalobkyne ako poskytovateľa daného úveru bolo skutočne informovať spotrebiteľa o rozsahu jeho záväzku tak, aby mal možnosť zvážiť vhodnosť takéhoto úverového produktu vrátane vnúteného poistenia a porovnať ho s inými úverovými produktmi dostupnými na trhu v danom čase, niet racionálneho, ani zákonného dôvodu pre to, aby do údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, nebola zakomponovaná aj čiastka rovnajúca sa poistnému. V tejto súvislosti súd prvej inštancie poukázal na rozsudok Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 27Csp/32/2022 zo dňa 30.08.2022. Dospel k záveru, že nakoľko vyhodnotil poskytnutý úver ako bezúročný a bez poplatkov podľa § 9 ods. 2 písm. j) v spojení s § 11 ods. 1 písm. b) zák. č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzavretia zmluvy, žalobca má nárok len na zaplatenie istiny poskytnutého úveru vo výške

600 Eur. Pretože žalovaný už celkovo zaplatil sumu 1.025,84 Eur, čo vyplynulo z vyjadrenia žalobcu (v spise na č. l. 121) a úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, potom všetky uvedené platby boli platbami na istinu a žalovaný tak uhradil viac, než by mal. Z uvedeného dôvodu súd prvej inštancie žalobu zamietol. Výrok o náhrade trov konania odôvodnil tým, že hoci by žalovanému, ktorý bol v predmetnom spore úspešný, patril nárok na náhradu trov v zmysle § 255 ods. 1 CSP, náhrada trov nebola priznaná, lebo mu preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

2.1. Proti tomuto rozsudku žalobca podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie, ktoré odôvodnil tým, že neboli splnené procesné podmienky, že rozhodoval vylúčený sudca alebo bol nesprávne obsadený súd, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia vecí a že súd prvej inštancie mu nesprávnym procesným postupom znemožnil, aby uskutočňoval jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

2.2. Žalobca uviedol, že na súde prvej inštancie sa aktuálne vedie konanie pod sp. zn. 10Csp/8/2022 (zákonný sudca Mgr. Peter Vojsovič), predmetom ktorého je totožný nárok, t. j. nárok žalobcu na zaplatenie 220,28 Eur s príslušenstvom vyplývajúci zo zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX z 23.07.2013. Dňa 23.03.2022 rozhodol zákoný sudca Mgr. Peter Vojsovič vo vyššie uvedenom konaní rozsudkom, ktorým žalobu zamietol a zároveň rozhodol tak, že žalovanému náhradu trov konania nepriznáva. Okresný súd v prejednávanej príhode rozhodol bez nariadenia pojednávania, pričom zamietnutie podanej žaloby odôvodnil tým, že predložená Zmluva o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2013 predmetom ktorej bolo poskytnutie finančných prostriedkov vo výške 600,00 Eur, podľa názoru súdu neobsahuje riadne všetky náležitosti vyžadované pre úver poskytnutý spotrebiteľovi, a to konkrétne správne uvedenie údajov o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť vyžadované v ust. § 9 ods. 2, písm. j) zákona č. 129/2010 Z. z.

o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov platného a účinného ku dňu uzavretia zmluvy, v dôsledku čoho je podľa súdu potrebné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov. Keďže žalovaný čerpal úver vo výške 600 Eur a zaplatil sumu 1.025,84 Eur, potom súd s ohľadom na bezúročnosť a bezpoplatkovosť považoval úver za preplatený. Proti uvedenému rozhodnutiu podal žalobca dňa 11.04.2022 v zákonnej lehote opravný prostriedok, o ktorom aktuálne rozhoduje odvolací súd. Na dôkaz žalobca k dovolaniu pripojil rozsudok Okresného súdu Považská Bystrica, sp. zn. 10Csp/8/2022 zo dňa 23.03.2022 a svoje odvolanie proti uvedenému rozsudku zo dňa 11.04.2022.

2.3. Žalobca ďalej poukázal na to, že súd prvej inštancie následne - ešte v priebehu odvolacieho konania - sudkyňou JUDr. Dagmar Mišúnovou rozhodol o veci ďalším rozsudkom, a to dňa 02.11.2022 pod č. k. 10 Csp/8/2022 - 223 (napadnutým týmto odvolaním), keď opätovne prejednával ten istý nárok a rozhodol o ňom tak, že žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

2.4. Žalobca v dôsledku vyššie popísaných skutočností vyjadril presvedčenie, že v tomto prípade neboli splnené procesné podmienky. Uviedol, že predovšetkým existuje prekážka začatého konania (vedeného na súde pod totožnou spisovou značkou), a zároveň rozhodoval vo veci nesprávne obsadený súd, nakoľko je zrejmé, že zákonným sudcom môže byť len jeden sudca, pričom v danej veci rozhodujú o veci sudcovia dvaja – skorším rozhodnutím Mgr. Peter Vojsovič a týmto rozhodnutím JUDr. Dagmar Mišúnová. Poukázal na znenie ust.

§ 159 CSP, v zmysle ktorého začatie konania bráni tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie. Ak na súde prebieha o tom istom spore iné konanie, súd zastaví konanie, ktoré sa začalo neskôr. V prejednávanej veci nepochybne došlo k porušeniu ust. § 159 CSP, nakoľko súd v neskoršom konaní opätovne rozhodoval o tom istom nároku, o ktorom už ten istý súd (iným zákonným sudcom) rozhoduje. Preto podľa názoru žalobcu bolo potrebné toto konanie zastaviť a pokračovať v skôr začatom konaní 10Csp/8/2022, ktorého rozhodnutie je aktuálne predmetom prieskumu odvolacím súdom. Prekážka litispendencie predstavuje neodstrániteľnú vadu konania vo vzťahu k neskôr začatému konaniu a vedie vždy

k zastaveniu konania, pričom súd musí na ňu prihliadať v ktoromkoľvek štádiu konania (napr. uznesenie Najvyššieho súdu SR z 20.10.2011, sp. zn. 5Cdo 280/2010). Žalobca uviedol, že v prejednávanej veci neboli splnené procesné podmienky (neprihliadnutie na prekážku skôr začatého konania) a že rozhodoval nesprávne obsadený súd, nakoľko nie je vôbec zrejmé, či je zákonným sudcom v prejednávanej veci Mgr. Peter Vojsovič alebo JUDr. Dagmar Mišúnová. Zároveň poukázal na skutočnosť, že okresný súd sa v odôvodnení svojho rozhodnutia žiadnym spôsobom nevysporiadal so skutočnosťou, že v tejto veci o obsahovo totožnom návrhu už raz rozhodoval a voči tomuto rozhodnutiu on, žalobca podal opravný prostriedok. Vzhľadom na skutočnosť, že konanie vedené na okresnom súde pod sp. zn. 10Csp/8/2022 o zaplatenie 220,28 Eur s prísl. sa začalo na základe jeho žaloby podanej na súd dňa 25.06.2021, pričom v konaní sp. zn. 10Csp/8/2022 už bolo rozhodnuté voči žalovanému, to ešte pred vydaním napádaného rozsudku č. k. 10Csp/8/2022- 223, teda nepochybne po začatí konania sp. zn. 10Csp/8/2022, má žalobca za to, že vydaním duplicitného rozsudku došlo k porušeniu ust. § 159 CSP a na vydanie rozsudku neboli splnené procesné podmienky.

2.5. Žalobca z dôvodov vyššie uvedených navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Zároveň si uplatnil proti žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania plnej výške.

3. Žalovaný sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

4. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

5. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie ani nevyžadoval dôležitý verejný záujem.

6. Podľa § 378 ods. 1 CSP, na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 387 ods. 2 CSP, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

8. Odvolací súd je zásadne viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Žalobca v odvolaní uplatnil odvolacie dôvody podľa § 365 ods. 1 písm. a), b), c), a písm. h) CSP, teda že neboli splnené procesné podmienky, že súd prvej inštancie nesprávnym procesným

postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, že rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

10. Odvolací dôvod podľa § 365 ods. 1 písm. a) CSP znamená, že v danej veci neboli splnené procesné podmienky konania. Procesné podmienky sú také vlastnosti súdu a subjektov civilného konania, ktoré musia byť splnené na to, aby sa dosiahol cieľ súdneho konania, vyplývajúci zo základných ustanovení Civilného sporového poriadku. Na procesné podmienky konania súd prihliada kedykoľvek počas konania.

11. Pod porušením práva na spravodlivý proces v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP treba rozumieť nesprávny procesný postup súdu spočívajúci predovšetkým v zjavnom porušení kogentných procesných ustanovení, ktoré sa vymyká nielen zo zákonného, ale aj z ústavnoprávneho rámca, a ktoré tak zároveň znamená aj porušenie ústavou zaručených procesných práv spojených so súdnou ochranou práva. Ide napr. o právo na verejné prejednanie sporu za prítomnosti strán sporu, právo vyjadriť sa ku všetkým vykonaným dôkazom, právo na zastúpenie zvoleným zástupcom, právo na riadne odôvodnenie rozhodnutia, na predvídateľnosť rozhodnutia, na zachovanie rovnosti strán v konaní, na relevantné konanie súdu spojené so zákazom svojvoľného postupu a so zákazom denegatio iustitiae (odmietnutie spravodlivosti).

12. Zákonné obsadenie súdu považuje procesná teória za procesnú podmienku na strane súdu. Jej nedostatok je odstrániteľný; ak však uvedený nedostatok odstránený nebol, konanie trpí vadou, ktorá môže vyústiť do nevyhnutnosti zrušenia napadnutého rozhodnutia v opravnom konaní. Ústavná požiadavka na nezávislý a nestranný súd sa v priebehu konania na súde prvej inštancie zabezpečuje povinným namietnutím sa samotného sudcu, ak si je vedomý vylúčenia, alebo kvalifikovanou námietkou zaujatosti sudcu, vznesenú stranou sporu, ak sa o vylúčení sudcu strana dozvie. Dôvody vylúčenia sudcu vymedzuje § 49 ods. 1 a 2 CSP. Napriek existencii týchto mechanizmov nemožno vylúčiť, že vec prejednal a rozhodol aj vylúčený sudca. Pre naplnenie ústavného práva na nezávislý a nestranný súd zákon umožňuje túto vadu konania odstrániť aj po vydaní meritórneho rozhodnutia. Jediným spôsobom zjednania nápravy je zrušenie rozhodnutia a vrátenie veci na opätovné prejednanie v ústavne vyhovujúcom obsadení súdu. Požiadavka správneho obsadenia súdu znamená jeho obsadenie zákonným sudcom, teda sudcom daného úseku súdu, ktorému bola vec pridelená v súlade s rozvrhom práce náhodným výberom pomocou technických prostriedkov a programových prostriedkov schválených ministerstvom spravodlivosti.

13. Právnym posúdením v zmysle odvolacieho dôvodu podľa § 365 ods. 1 písm. h) CSP je činnosť súdu, pri ktorej zo skutkových zistení vyvodzuje právne závery a na zistený skutkový stav aplikuje konkrétnu právnu normu. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov ide vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis alebo ak síce aplikoval správny právny predpis, nesprávne ho ale interpretoval alebo ak zo správnych skutkových záverov vyvodil nesprávne právne závery.

14. Po preskúmaní veci odvolací súd zistil, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné.

15. Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 01.02.2022 bola Okresným súdom Banská Bystrica postúpená Okresnému súdu Považská Bystrica na prejednanie vec žalobcu proti žalovanému o zaplatenie 220,28 eur s príslušenstvom. Okresný súd Banská Bystrica tak postupoval podľa § 10 ods. 3 zák. č. 307/2016 Z.z. o opomínacom konaní, keď platobný rozkaz sp. zn. 13p/1126/2021 ním vydaný dňa 06.10.2021 nebolo možné doručiť žalovanému A. B. a žalobca navrhol pokračovanie v konaní na príslušnom súde. Podľa potvrdenia Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 01.02.2022 o prijatí návrhu na začatie konania vec bola pridelená na rozhodnutie sudcovi Mgr. Petrovi Vojsovičovi, a to pod spisovou značkou 10Csp/8/2022.

16. Zo spisu ďalej vyplýva, že zákonný sudca Mgr. Peter Vojsovič postupom podľa § 219 ods. 3 CSP zverejnil dňa 15.03.2022 na úradnej tabuli súdu a na webovej stránke súdu oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku v predmetnej veci v deň 23.03.2022 a následne dňa 23.3.2022 (postupom podľa § 297 písm. b) CSP bez nariadenia pojednávania)

rozhodol rozsudkom č. k. 10Csp/8/2022 – 180 tak, že žalobu zamietol a žalovanému nárok na náhradu trov konania nepriznal. Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd na základe odvolania žalobcu podaného proti rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 10Csp/8/2022-180 zo dňa 23.03.2022 uznesením č. k. 8CoCsp/15/2022-207 zo dňa 31.08.2022 rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd v odôvodnení zrušujúceho uznesenia konštatoval porušenie práva žalobcu na spravodlivý proces, pretože súd prvej inštancie predmetný spor rozhodol bez nariadenia pojednávania - bez toho, aby žalobcovi oznámil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné, čím porušil procesné práva žalobcu pre jeho ďalší procesný postup v kontradiktórnom sporovom konaní najmä tým, že žalobcovi nevytvoril priestor na uplatnenie primeraných prostriedkov procesného útoku. Podľa názoru odvolacieho súdu bolo vo veci potrebné prejednať argumenty strán týkajúce sa právneho posúdenia sporu, preto nebol správny procesný postup zvolený súdom prvej inštancie, teda rozhodnutie veci bez nariadenia pojednávania. Uznesenie odvolacieho súdu bolo spolu so spisom doručené súdu prvej inštancie dňa 29.09.2022.

17. Z potvrdenia súdu prvej inštancie (v spise na čísle listu 213) ďalej vyplýva, že vec vedená pod spisovou značkou 10Csp/8/2022 bola po Mgr. Vojsovičovi dňa 30.09.2022 pridelená v zmysle rozvrhu práce na rok 2022 na prejednanie a rozhodnutie JUDr. Dagmar Mišúnovej.

18. Následne súd prvej inštancie dňa 04.10.2022 nariadil v predmetnom spore pojednávanie na deň 02.11.2022. Zákonná sudkyňa JUDr. Dagmar Mišúnová predvolala strany sporu spolu s poučením o ich procesných právach a povinnostiach. Žalobca prostredníctvom právneho zástupcu doručil dňa 28.10.2022 súdu prvej inštancie písomné podanie, v ktorom požiadal súd, aby v záujme hospodárnosti konania s prihliadnutím na skutkový a právny stav veci rozhodol na pojednávaní dňa 02.11.2022 o jeho žalobe na základe predložených dôkazov, bez osobnej účasti sporových strán, a to s jeho súhlasom v zmysle § 177 ods. 2 písm. b) CSP. Zároveň si uplatnil a vyčíslil trovy konania vo výške 304,30 Eur pozostávajúce zo zaplateného súdneho poplatku a z trov právneho zastúpenia. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 02.11.2022 vyplýva, že súd prvej inštancie vec prejednal a rozhodol v neprítomnosti strán sporu, keď žalovaný mal vykázané doručenie predvolania fikciou doručenia a žalobca súhlasil s konaním v jeho neprítomnosti a po oboznámení obsahu spisu vyhlásil rozsudok, ktorým žalobu zamietol a žalovanému náhradu trov konania nepriznal.

19. Z ďalšieho procesného postupu súdu prvej inštancie je zrejmé, že ten až po podaní odvolania proti v poradí druhému rozsudku zo dňa 02.11.2022 č. k. 10Csp/8/2022-323 a po vrátení spisu odvolacím súdom bez meritórneho prejednania veci na postup podľa § 395 CSP, doručil stranám sporu uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoCsp/15/2022-207 zo dňa 31.08.2022. Žalobcovi tak bolo predmetné uznesenie doručené prostredníctvom jeho právneho zástupcu dňa 21.09.2023, teda až po tom, ako na pojednávaní konanom dňa 02.11.2022 rozhodol súd prvej inštancie o nároku žalobcu - v jeho neprítomnosti s jeho súhlasom - v poradí druhým rozsudkom.

20. K odvolacej námietke žalobcu o prekážke začatého konania brániaceho tomu, aby o tom istom spore prebiehalo na súde iné konanie, odvolací súd uvádza, že táto námietka nie je opodstatnená. Je totiž bez akýchkoľvek pochybností, že o spore žalobcu so žalovaným o zaplatenie 220,28 Eur s príslušenstvom z titulu nevrátenej časti úveru zo Zmluvy o splátkovom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 23.07.2013 prebiehalo na súde prvej inštancie jediné konanie, a to konanie vedené pod sp. zn. 10Csp/8/2022. Je teda zrejmé, že o tom istom nároku a z toho istého právneho vzťahu medzi žalobcom a žalovaným žiadne ďalšie konanie - vedené pod inou spisovou značkou neprebíhalo a ani neprebíha.

21. Pravdou je, že súd prvej inštancie procesne pochybil, keď stranám sporu nedoručil uznesenie Krajského súdu v Trenčíne č. k. 8CoCsp/15/2022-207 zo dňa 31.08.2022 (ktorým krajský súd zrušil jeho skorší rozsudok vo veci a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie), a aj napriek tomu vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom vec prejednal a rozhodol. Niet tiež pochyb o tom, že porušenie ktoréhokoľvek čiastkového práva strany sporu postupom súdu predstavuje pochybenie súdu, avšak o naplnenie odvolacieho dôvodu v zmysle § 365 ods. 1 písm. b) CSP pôjde vtedy, ak nesprávny procesný postup súdu znemožňujúci realizáciu práv strany sporu dosiahne určitú intenzitu, ktorá odôvodňuje záver

o tom, že celé konanie sa nejaví ako spravodlivé. Konkrétne pochybenie súdu preto musí byť hodnotené v kontexte celého konania (vplyv na ďalšie pochybenia, možnosť zvrátenia nesprávneho postupu, následky, atď.)

22. V prejednávanej veci, ako to vyplýva zo skutočností vyššie uvedených, žalobca bol po rozhodnutí odvolacieho súdu a po vrátení spisu súdu prvej inštancie riadne predvolaný na ďalšie pojednávanie v predmetnom spore, aj keď rozhodnutie odvolacieho súdu o jeho odvolaní proti v poradí prvému rozsudku prvoinštančného súdu č. k. 10Csp/8/2022-180 zo dňa 23.03.2022 mu nebolo doručené. Z obsahu spisu je však zrejmé, že predvolanie bolo žalobcovi (prostredníctvom jeho právneho zástupcu) riadne a včas doručené vo veci vedenej pod spisovou značkou 10Csp/8/2022 v spore týkajúcom sa jeho a žalovaného A. B. o zaplatenie 220,28 Eur s príslušenstvom. To, že žalobca mal vedomosť o tom, na aké pojednávanie, kým a v akej veci je predvolaný, nepochybne vyplýva aj z obsahu jeho písomného podania (realizovaného prostredníctvom právneho zástupcu) zo dňa 27.10.2022, ktorým ospravedlnil neúčast' na tomto pojednávaní. Okrem žiadosti o pojednanie sporu v jeho neprítomnosti z dôvodu hospodárnosti konania žalobca v predmetnom písomnom podaní poukázal aj na skutkový a právny stav a požadoval, aby súd prvej inštancie rozhodol o jeho žalobe na základe predložených dôkazov aj bez jeho osobnej účasti.

23. Za tejto situácie, keď žalobca mal v dôsledku súdom prvej inštancie nariadeného pojednávania vo veci vytvorený dostatočný priestor na realizáciu svojich práv a prípadných námietok, avšak z vlastnej vôle tieto nevyužil; naopak, navrhol súdu prvej inštancie vec prejednať rozhodnúť v jeho neprítomnosti s odkazom na skutkový a právny stav vyplývajúci z predložených listinných dôkazov, odvolací súd dospel k záveru, že odvolacie tvrdenia žalobcu o porušení práva na spravodlivý proces nie sú opodstatnené.

24. Z rovnakých dôvodov nie je opodstatnené ani tvrdenie žalobcu o vadách v obsadení súdu. Zo spisu vyplýva, že predmetná vec bola pridelená JUDr. Dagmar Mišúnovej ako zákonnej sudkyňi v zmysle Rozvrhu práce Okresného súdu Považská Bystrica na rok 2022.

O osobe zákonnej sudkyne sa žalobca dozvedel už z predvolania na pojednávanie, avšak žiadne námietky voči zákonnej sudkyňi v písomnom podaní adresovanom súdu dňa 27.10.2022 nevzniesol.

25. Čo sa týka odvolacej námietky žalobcu o tom, že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci, odvolací súd konštatuje, že ani táto nie je dôvodná. Odvolací súd preskúmaním napadnutého rozsudku vo veci samej zistil, že súd prvej inštancie vykonal dokazovanie v rozsahu potrebnom na správne zistenie skutkového stavu, dospel k správnym skutkovým záverom, ktoré majú oporu vo vykonaných dôkazoch a na vec aplikoval správne právne predpisy, ktoré aj správne vyložil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých vychádzal a ako ich vyhodnotil a ako vec právne posúdil. Prijaté závery vysvetlil spôsobom, z ktorého je zrejmé, akými úvahami sa riadil. Z odôvodnenia napadnutého rozhodnutia súdu prvej inštancie nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Odôvodnenie napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie zodpovedá kritériám riadneho odôvodnenia podľa § 220 ods. 2 až 4 CSP. Ani v odvolacom konaní neboli tvrdené a preukázané také skutočnosti, ktoré by mohli mať za následok odlišné rozhodnutie vo veci. Preto si odvolací súd osvojil dôvody napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v plnom rozsahu sa stotožňuje s jeho skutkovými i právnymi závermi a v podrobnostiach na ne v zmysle § 387 ods. 2 CSP poukazuje.

26. Len na zdôraznenie správnosti právneho záveru o bezúčinnosti a bezpoplatkovosti predmetného úveru v dôsledku nedostatočnej informovanosti žalovaného ako spotrebiteľa zo strany právnej predchodkyne žalobcu o celkovej čiastke, ktorú mal žalovaný zaplatiť z titulu plnenia zo zmluvy o splátkovom úvere s poukazom na ust. § 9 ods. 2 písm. j) zák. č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase uzatvorenia zmluvy, odvolací súd uvádza, že pojem celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, je definovaný v ust. § 2 písm. h) zák. č. 129/2010 Z. z. v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy nasledovne:

„súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených

so spotrebiteľským úverom“. Pod celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom je podľa ust. § 2 písm. g) citovaného zákona potrebné rozumieť všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a to najmä poistné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver, alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok. Možno teda uzavrieť, že z ust. § 2 písm. h) a § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že údaj o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, musí v sebe zahŕňať aj poplatky za doplnkové a vedľajšie služby spojené so spotrebiteľským úverom. Tento údaj nemá zahŕňať iba také doplnkové či vedľajšie služby, ktorými nie je podmienené získanie spotrebiteľského úveru alebo jeho získanie za ponúkaných podmienok.

27. Súd prvej inštancie dospel k správne právnemu záveru, že poistenie úveru bolo podmienkou jeho poskytnutia a poistné nebolo zahrnuté do celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť. Poistenie úveru v tomto prípade nebolo možné považovať za dobrovoľnú doplnkovú službu, ale za podmienku poskytnutia úveru, respektíve jeho poskytnutie za daných podmienok, a teda predstavovalo poplatok, ktorý musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere (§ 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch). Navyše žalovaný ako spotrebiteľ nemal v zmluve žiaden priestor prejaviť osobitne či už svoj súhlas alebo nesúhlas s poistením úveru; mohol teda úverovú zmluvu iba podpísať alebo odmietnuť ako celok.

28. Z dôvodov vyššie uvedených odvolací súd dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvej inštancie je vecne správne, preto ho podľa § 387 ods. 1 CSP v celom rozsahu potvrdil.

29. O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd tak, že žalovanému nárok na ich náhradu nepriznal, aj keď podľa ust. § 255 ods. 1 CSP by mu patrila, lebo v odvolacom konaní bol úspešný; žalovanému však v odvolacom konaní preukázateľne žiadne trovy nevznikli.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP) :

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je

podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).